

တိမ်ယံမြင့် ပျံလာသော

ငှက်များ

နိုင်သောင်းထွဋ်
(ဘာသာပြန်သည်)

အိမ်အပြန်

Going Home

by PETE HAMILL

1986 - July , Readers ' Digest

ဝက်သစ်ချပင် ပေါ်ကြီးပေါ်ကနေ ဘယ်လို သတင်းအချက်များ ပြပေးနေပါ့မလဲ !

အဝါရောင် ခေါင်းစည်းကြိုးများ ၊ အဝါရောင် နဖူးစည်းများ နှင့် အဝါရောင်ရှပ် အင်္ကျီများ ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းထားသော အုတ်အော်သောင်းနင်း ဖိလစ်ပိုင် ရွေးကောက်ပွဲသည် အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ရှိ လာပြီးနောက် "ကိုရန်ဇိုအကွီနို" သည် ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံ၏ သမ္မတရာထူးကို အသာစီးဖြင့် ရယူသွားခဲ့ပေ၏။ အဝါရောင် ခေါင်းစည်းကြိုးသည် ၁၉၈၀ခုနှစ် အီရန်မှ ပြန်လည် ရောက်ရှိလာသော အမေရိကန် ဓားစာခံများ အပြန်ခရီး အမှတ်အသား အဖြစ်လည်း အသုံးပြုခဲ့ကြ၏။ ဖိလစ်ပိုင်များ အတွက်လည်း သုံးနှစ်တာ ပြည်ပသို့ ထွက်ခွာသွားပြီး ကြည်နူးစွာ ပြည်တော် ပြန်လာသည့် "ဂျာကိုရန်ဇန်" ၏ ခင်ပွန်းဖြစ်သူ "ဘင်နစ်နိုအကွီနို" အား လုပ်ကြံပစ်ခတ်မည့် ကျည်ဆန်များ အဆုံးသတ် သွားသည် ကို နှိုးဆော် အသိပေးသော အနေဖြင့် အဝါရောင် ခေါင်းစည်းကြိုးကို သုံးခဲ့ကြ၏။ သို့သော် ဘာကြောင့် အဝါရောင် ဖြစ်နေရပါသနည်း။ ယခုဖော်ပြမည့်

ဇာတ်လမ်းကို ၁၉၇၂ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလထုတ် အာရှရီးဒါးဒိုင်ဂျက် မဂ္ဂဇင်းတွင် ပထမဆုံး ပုံနှိပ်ဖော်ပြခဲ့ပါ၏။ ရီးဒါးဒိုင်ဂျက် စာဖတ်ပရိသတ်ထဲမှ ဤ အဝါရောင် ခေါင်းစည်းကြိုးကို လှုပ်ရှား သက်ဝင်အောင် ဖန်တီးခဲ့ကြသူများမှာ "လိုင်ရီစစ်လာရေးဘရောင်း" နှင့် တေးရေးဆရာ "အိုင်ဝင်လီဗိုင်း" တို့ ပင်ဖြစ်ကြ၏။ ထိုသို့ လှုပ်ရှားသက်ဝင်အောင် ဆောင်ရွက်လိုက်သည့် အကျိုးရလဒ်မှာ "ဝက်သစ်ချပင်ပေါ် အဝါရောင် ခေါင်းစည်းကြိုးတစ်ခု စည်းနှောင်ထားပေးပါ " (Tie a yellow Ribbon Round The Ole Oak Tree) ဟူသော နာမည်ကျော် ဟစ်အဆိုတော် "တိုနီအော်လန်ဒို" သီဆိုထားသည့် ထင်ရှား ကျော်ကြားသော သီချင်းတစ်ပုဒ် ထွက်ပေါ်လာခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်၏။ အချို့ကမူ အဝါရောင်ကို ဤသို့ ပြောကြသည် ။ အမေရိကန် ပြည်တွင်းစစ်၌ ဝေးနိုင်သမျှဝေး၊ ဝေးသမျှ ပြန်လာမည်ဟူသော စစ်ထွက်သွားခြင်းကို ဤအဝါရောင်က သင်္ကေတ အမှတ်အသား ပြုပေးသည် ဟု ပင်။ ဤဇာတ်လမ်းရေးသူ စာရေးဆရာ "ပက်တီဟန်းမေး" က ဤဇာတ်လမ်းတွင် ပါဝင်ပတ်သက်ခဲ့သူ နယူးယော့၊"ဂရင်းဝစ်ချ်" ရွာရှိ မိန်းမငယ်လေး တစ်ဦးထံမှ ပထမဦးဆုံး ကြားရသော ဇာတ်လမ်း ဖြစ်သည် ဟု ဆိုသည် ။ ဖိလစ်ပိုင်တွင် မူ အဝါရောင် ခေါင်းစည်းကြိုးက ပေးလိုက်သော သတင်းအချက်ကား ခိုင်မြဲသွားခဲ့လေသည် ။

ယောက်ျားလေး သုံးယောက်နှင့် မိန်းကလေး သုံးယောက်တို့ "ဖို့ လော်ဒါဒေး" သို့ သွားကြတော့မည် ဖြစ်၏။ ထိုသူတို့ သည် အသားညှပ် ပေါင်မုန့်များ နှင့် ဝိုင်တို့ ကို စက္ကူအိတ်များ ထဲ ထည့်ပြီး ကားပေါ် တက်လိုက်ကြသည် ။ အေးတိအေးစက် ဖြစ်နေသော နယူးယော့မြို့ ဘဝနှင့် သူတို့ ဘဝတွင် ကွယ်ပျောက်စနေ ဖြစ်နေသော ရွှေဝါရောင်

ကမ်းခြေများ နှင့် ပင်လယ်ဒီလှိုင်းများ အကြောင်းကို သူတို့ ပြောဆို နေကြသည်။ ။

၎င်းတို့ စီးလာသည့်ဘတ်စ်ကား နယူးဂျာစီကို ဖြတ်သန်းလိုက်သည် နှင့် "ဗင်ဂို" ကို ၎င်းတို့ စတင်သတိပြုမိ လိုက်ကြသည်။ ။ "ဗင်ဂို" သည် သူတို့ ၏ ရှေ့ရှိထိုင်ခုံတွင် ထိုင်နေပြီး ရိုးရှင်းသော သူနှင့် မလိုက်ဖက်သည့် ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားသည်။ ။ မလှုပ်မယှက် ထိုင်နေသည်။ ။ ဖုန်မှုန့်များ လူးကျဲနေသော သူ့မျက်နှာကြောင့် သူ့အသက် မည်မျှရှိသည် ကို မသိနိုင်။ ။ တစ်ကိုယ်တည်း လေးလေးနက်နက် တွေးနေပုံလည်း ရသည်။ ။ တိတ်ဆိတ်မှုနှင့် ထွေးရစ်ပတ်ခံ ထားရသောကြောင့် မလှုပ်မယှက် ငြိမ်သက်နေဟန် ပေါက်နေသည်။ ။

ဝါရှင်တန်မြို့မှ အထွက်တွင် ညလည်း နက်နေလေပြီ။ ၎င်းတို့ ကားသည် "ဟိုးဝပ်ဂျွန်ဆင်" ဆိုင်တွင် ရပ်သည်။ ။ ကားပေါ်ပါသူ အားလုံး ကားပေါ်မှ ဆင်းသွားကြသော်လည်း "ဗင်ဂို" မှာ မဆင်း။ သူသည် သူ့ထိုင်ခုံမှာသာ အမြစ်တွယ် သကဲ့သို့ ထိုင်နေသည်။ ။ ကားပေါ်ပါလာသူ ငယ်ရွယ်သူများ အားလုံး သူ့အကြောင်းကို သိချင်စိတ်ဖြင့် စူးစမ်းမိချင် လာကြသည်။ ။ သူ့ဘဝပုံရိပ်ကို တွေးလိုက်ကြသည်။ ။ သူသည် သင်္ဘောကပ္ပတိန် တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ ။ အိမ်ကိုပြန်လာသော စစ်ပြန်ဟောင်းကြီး တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ စသည် စသည် ဖြင့် တွေးတော နေကြလေ၏။ ဆင်းသွားသော သူများ အားလုံး ကားပေါ်ပြန်တက် လာကြသောအခါ သူတို့ ထဲမှ မိန်းမငယ်လေး တစ်ယောက်သည် "ဗင်ဂို" ၏ ဘေးတွင် လာထိုင်ကာ သူ့ကိုယ်သူ မိတ်ဆက်လာသည်။ ။

"ကျွန်မတို့ "ဖလော်ရီဒါ" ကိုသွားမလို့ . ။ ဖလော်ရီဒါဟာ လှပတဲ့ နေရာလေးလို့ ကျွန်မကြားဖူးတယ်"ဟု ကြည်နူးချင်ဖျစွာ ပြောလိုက်သည် ။

"ဖလော်ရီဒါဟာ လှပတဲ့ နေရာလေးပါ" ဟု ညင်ညင်သာသာ ပြောလာသည် ။ သူပြောလာပုံမှာ သူကြိုးစား မေ့ထားခဲ့မှုကို ပြန်သတိရ လာဟန်ဖြင့် ပြောပုံမျိုးဖြစ်သည် ။

"ဝိုင်သောက်ပါဦးလား" ဟု မိန်းမငယ်လေးက ပြောရာ "ဗင်ဂို" သည် ပြုံးပြလိုက်ပြီး ဝိုင်ကိုယူကာ မော့သောက်သည် ။ မိန်းမငယ်လေးကို ကျေးဇူးတင်စကား ပြောပြီး စောစောကလိုပင် တစ်ကိုယ်တည်း တိတ်ဆိတ်မှုနှင့် ထွေးရစ်ပတ် ထားလိုက်ပြန်သည် ။ ခဏကြာသောအခါ မိန်းမငယ်လေးသည် သူ့အဖော်များ ရှိရာ ပြန်သွားသည် ။ "ဗင်ဂို" သည် ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ဖြင့် အိပ်နေလေပြီ။

နံနက်လင်း လာသည် နှင့် သူတို့ အားလုံး နိုးလာကြကာ နောက်တစ်ဆိုင်ဖြစ်သော "ဟိုးဝပ်ဂျန်ဆင်" ဆိုင်ထဲ ဝင်သွားကြသည် ။ ဤအချိန်တွင် တော့ "ဗင်ဂို" လည်း ကားပေါ်မှ ဆင်းကာ ဆိုင်ထဲဝင်သည် ။ ဝိုင်လာတိုက်သော မိန်းမငယ်ပါသည့် အဖွဲ့ထဲ သူဝင်ထိုင်သည် ။ "ဗင်ဂို" သည် လူထဲ သိပ်တိုးချင်ဟန် မပေါက်သော ရဲ့ တွန့်တွန့် ပုံစံပေါက်နေသည် ။ သူ ဘလက်ကော်ဖီကို မှာ ယူသည် ။ ငယ်ရွယ်သော လူငယ်အုပ်စုမှာ ကမ်းခြေတွင် အိပ်စက်ရမည့် အကြောင်းကို တွတ်ထိုးနေကြစဉ် "ဗင်ဂို" သည် စီးကရက်ကို ကတုန်ကယင်ဖြင့် ဖွာရှိုက်နေသည် ။ စားသောက် ပြီးကြ၍ ကားပေါ် ပြန်ရောက် ကြသောအခါ စောစောက မိန်းမငယ်လေးသည် "ဗင်ဂို" နားလာထိုင် ပြန်သည် ။ ထိုင်ပြီး ခဏကြာ သောအခါ "ဗင်ဂို" က

သူ့ဘဝ ဇာတ်လမ်းကို ဖြည်းဖြည်းညင်းညင်း နာနာကျင်ကျင် ပြောလာပါတော့၏။ လွန်ခဲ့သောလေးနှစ်က သူသည် နယူးယော့ အကျဉ်းထောင်ထဲ ရောက်နေခဲ့ရကြောင်းနှင့် ယခုသူ သူ့အိမ်သို့ ပြန်သွား နေကြောင်းပင် ဖြစ်၏။

"ဦး . . လက်ထပ်ပြီးပြီလား"

"အဲဒါဦးမသိဘူး"

"ဦး မသိဘူးလား . . ." မိန်းမငယ်က ပြောသည် ။

"ဟုတ်တယ်။ ဦး ထောင်ထဲ ရှိတုန်းက ဦးဇနီးဆီ ဦးစာရေးခဲ့တယ်။ ကိုယ်ဟာ အချိန် အတော်ကြာကြီး အဝေးမှာ နေရလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့် မင်းဘဝ ရပ်တည်လို့ မရနိုင်ဘူး ဆိုရင်၊ သားသမီးတွေက တောင်းဆိုမေးခွန်း မေးလာရင်၊ ယောက်ျားမရှိဘဲ ကလေးတွေနဲ့ ရုန်းကန်ရလို့ သိပ်ခက်ခဲနေရင် ကိုယ့်ကိုသာ မေ့လိုက်ပါတော့။ ကိုယ် နားလည်ပါတယ်။ နောက်တစ်ယောက်နဲ့ အိမ်ထောင်ပြုပါ။ မင်းဟာ ချီးကျူးလောက်စရာ၊ နှစ်သက်စရာ အမျိုးသမီး တစ်ယောက်ပါ။ တကယ့်ကို နှစ်သက်စရာ ကောင်းတဲ့ သူတစ်ယောက်ပါ။ ကိုယ့်အကြောင်းကို မေ့လိုက်ပါတော့။ အဲဒီလို ရေးလိုက်တယ်။ အဲဒီလို ဦး ရေးလိုက်ပေမယ့် သူက ဦးဆီ စာလည်း မပြန်ဘူး။ ဘာဆိုဘာမှ လည်း မသိရဘူး။ သူ့အကြောင်း မပြန်လာပါဘူး။ သုံးနှစ်နဲ့ ခြောက်လလုံးလုံး အကြောင်းမပြန်ခဲ့ပါဘူး"

"ဒါဆိုရင် ခု ဦးအိမ်ပြန်နေတာ ဘာမှ မသိဘဲနဲ့ ပြန်နေတာပေါ့"

"ဟုတ်တယ်။ အင်း . . လွန်ခဲ့တဲ့ အပတ်ကပေါ့။ ဦးပေါ့ . . . အပြစ်ဒဏ်ကာလ မစေ့သေးခင် ခံဝန်ချက်နဲ့ လွှတ်ပေးတော့မယ် ဆိုတာ သေသေချာချာ သိလိုက်ရချိန် ဦး ဦးဇနီးဆီ စာထပ်

ရေးလိုက်တယ်။ ဦးတို့ နေခဲ့တဲ့ နေရာက "ဘရန်းဆွစ်" ပေါ့။
"ဘရန်းဆွစ်" ဆိုတာ "ဂျက်ဆင်ဗီလီ" မရောက်သေးခင် နေရာလေး။
"ဘရန်းဆွစ်" မြို့ထဲ စဝင်လိုက်တာနဲ့ အဲဒီနေရာမှာ အရွယ်ကြီး
ဝက်သစ်ချပင် တစ်ပင် တွေ့လိမ့်မယ်။ ဦးက ဦးဇနီးကို
ပြောလိုက်တယ်။ သူက ဦးကို ပြန်အလာ လက်ခံမယ်ဆိုရင် အဲဒီ
ဝက်သစ်ချပင် မှာ အဝါရောင် လက်ကိုင်ပဝါလေး တစ်ထည်
ချိတ်ထားပေးပါလို့ ။ လက်ကိုင်ပဝါ အဝါရောင် တစ်ထည်
တွေ့လိုက်ရင် ကားပေါ်က ဆင်းပြီး ကိုယ် အိမ်ကို လာခဲ့ပါမယ်လို့ ။
အကယ်၍ ဦးကို အလိုမရှိတော့ဘူး ဆိုရင်တော့ ခုနက အဝါရောင်
လက်ကိုင်ပဝါ တစ်ထည် ချိတ်ဆွဲမယ့် ကိစ္စ မေ့လိုက်ပါတော့လို့ ။
လက်ကိုင်ပဝါ ဝက်သစ်ချပင်မှာ ရှိမနေရင်တော့ ဝက်သစ်ချပင်ကို
ကျော်ပြီး ကိုယ်ဆက် သွားပါမယ်လို့ အဲဒီလို ဦးပြောခဲ့လိုက်တယ်။"

"ဝိုး . . ." မိန်းမငယ်လေးက ဝိုး . . . ဟု အော်လိုက်သည် ။

ထိုမိန်းမငယ်လေးက အခြားသူများကို ထိုအဖြစ်အပျက်အား
ပြောပြလိုက်ရာ မကြာခင် တွင် မှာပင် ကျန်သူအားလုံး
ဤဇာတ်လမ်းထဲ စီးမျော ဝင်ကုန်ကြလေတော့၏။ သူတို့ အားလုံး
"ဘရန်းဆွစ်" ကို ချဉ်းကပ် လာတော့မည်ကို သိချင်လာကြသည် ။
"ဗင်ဂို" ပြဿနာမည့် သူဇနီးနှင့် သူကလေး သုံးယောက်၊
ထင်ထင်ပေါ်ပေါ်ဖြင့် တွေ့လိုက်ရမည့် လုံးကြီးပေါက်လှ သူဇနီး၊ ရုပ်လုံး
မပေါ်သေးသော ဆို့ဆို့နှင့်နှင့်နှင့် တွေ့လိုက်ရမည့် ကလေးများ စသည့်
မြင်ကွင်းကို လျှပ်တစ်ပြက် ကြည့်လိုက်ရန် လွန်စွာ အားစိုက်
နေကြလေတော့၏။

ယခုဆိုလျှင် သူတို့ သည် "ဘရန်းဆွစ်" ကိုရောက်ရန် မိုင် (၂၀)

သာ လိုတော့သည် ။ ထိုငယ်ရွယ်သူ အားလုံး ညာဘက် ပြတင်းပေါက်
ဘေးရှိ ထိုင်ခုံများ ဆီ ပြောင်းရွှေ့ ထိုင်ကုန်ကြကာ ကြီးမားသော
ဝက်သစ်ချပင်ဆီ ချဉ်းကပ် ရောက်ရှိလာချိန်ကို အားလုံး
ငဲ့လင့်စောင့်စား နေကြကုန်တော့၏။ ကားသည် မှောင်ရီစကို
ကျင့်သားရအောင် မောင်းနေပြီး တစ်ကားလုံး
တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်နှင့် လုံးဝ ငြိမ်သက်စွာ သယ်ဆောင်နေ၏။
ကားပေါ်ရှိသူ အားလုံးသည် ကုန်ဆုံးခဲ့သော နှစ်များကို တိတ်ဆိတ်သော
စိတ်ဖြင့် တွေးတော နေကြလေ၏။ ရှေ့သို့ ကြည့်နေခြင်းကို "ဗင်ဂို"
ရပ်ပစ်လိုက်သည် ။ နောက်ထပ် အခြား စိတ်ထိခိုက်စရာ တွေ့ရဦးမည်
ဆိုလျှင် သူ့ကိုယ်သူ ခံစစ်ပြင် အားဖြည့် ထားသည့်ပမာ ယခင်
အကျဉ်းသား တစ်ယောက်ကဲ့သို့ သူမျက်နှာကို ဖြေလျှော့
ထားလိုက်သည် ။ "ဘရန်းဆွစ်" သို့ ရောက်ရန် ၁၀မိုင်၊ ငါးမိုင် . .။
ထို့နောက် . . . ထို့နောက် ရုတ်တရက်ပင် လူငယ်အားလုံး ထိုင်ရာမှ
ထလိုက်ကြကာ စူးစူးဝါးဝါး အော်ကြသည် ။ ဟစ်ကြသည် ။ အော်ဟစ်
ကြပြီးနောက် ဝမ်းသာပီတိ အဟု န်ဖြင့် ခြေလှုပ်လက်လှုပ်
ကပွဲငယ်လေး တစ်ခု ဖြစ်ပေါ် လာလေတော့၏။ အားလုံး ကခုန်သည့်
အထဲတွင် "ဗင်ဂို" တစ်ယောက်တော့ မပါ။

"ဗင်ဂို" သည် လုံးဝ မျှော်လင့် မထားသည့်ပမာ ထိုင်နေသည် ။
ထိုင်ရင်းမှ ဝက်သစ်ချပင်ကို ကြည့်သည် ။ ဝက်သစ်ချပင် သည် ကား
အဝါရောင် လက်ကိုင်ပဝါများ ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းနေသည် ။
လက်ကိုင်ပုဝါ၂၀ခု၊ ၃၀ခု . . . ရာဂဏန်းပင် ရှိနေသည် ။
ဝက်သစ်ချပင်သည် လက်ကိုင်ပဝါများ ဖြင့် လေထဲ တလိပ်လိပ်
ရွေ့လျားလျက် ကြိုဆိုနေသော အောင်လံ တံခွန်များ ပမာ ရပ်လျက်
ရှိနေပါတော့သည် ။ လူငယ်များ အော်ဟစ်လိုက်သည် နှင့် အကျဉ်းသား

ဟောင်းကြီးသည် သူ့ထိုင်ခုံမှ ထရပ်လိုက်ပြီး ဘတ်စ်ကားဆီမှ သူ့အိမ်သို့
သွားလိုက်ပါတော့သည်။ ။

Going Home

by Pete Hamill

1986 , July , Readers ' Digest

(မှတ်ချက်။ ။ လိုအပ်သော စာဖတ်သူများ အတွက် အထက်ပါ
ဇာတ်လမ်းမှ ပေါ်ထွက်လာသော သီချင်းဖြစ်သည့် Tie a yellow Ribbon
Round the Ole Oak Tree သီချင်းပါ စသားကို ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်
။ ဘာသာပြန်သူ)

Tie A Yellow Ribbon Round The Ole Oal Tree

Tony Orlando

I ' m coming home I ' ve done my time

Now I ' ve got to know what is and isn ' t mine

If you received my letter telling you

I ' d you soon be free then you ' ll know

Just what to do if you still want me

If you still want me

Tie a yellow ribbon round the ole oak tree

It ' s been three long years

Do you still want me

If I don ' t see a ribbon round the ole oak tree

I ' ll stay on the bus , forget about us put the blame on me

If I don ' t see

A yellow ribbon round the ole oak tree

Bus driver please look for me

cause I couldn ' t see

what I might see

I ' m really still in prison

And my love see holds the sky

A simple yellow Ribbon ' s

Round the ole oak tree

Tie a yellow ribbon round the ole oak tree

It ' s been three long years , do you still want me

If I don ' t see a ribbon

And I can ' t beleive see cheering

Round the ole oak tree .
